

KUPAX01JZ3J7

**Krajský úřad
Pardubického kraje
odbor životního prostředí a zemědělství
oddělení integrované prevence**

Váš dopis zn.:

Ze dne:

Číslo jednací: KUPA-13631/2026-27

Spisová značka: KUPA-13631/2026 OŽPZ OIP

Vyřizuje: Ing. Petra Pírková

Telefon: 466 026 344

E-mail: petra.pirkova@pardubickykraj.cz

Mobil:

Fax:

Dle rozdělovníku

Datum: 22.09.2026

ZÁPIS

z veřejného projednání dokumentace vlivů záměru na životní prostředí v souladu s ust. § 17 zákona č.100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), a ust. § 3 vyhlášky Ministerstva životního prostředí č. 453/2017 Sb., o odborné způsobilosti a o úpravě některých dalších otázek souvisejících s posuzováním vlivů na životní prostředí (dále jen „vyhláška“), k záměru

„Větrné elektrárny Moravská Kamenná Horka – 4 x 5,56 MW“

konaného dne 1. 9. 2026 od 15:00 hodin v prostorách kulturního centra FABRIKA, Středisko kulturních služeb města Svitavy, Wolkerova alej 92/18, Město, 568 02 Svitavy.

I. ZÁKLADNÍ ÚDAJE

1. Průběh posuzování před veřejným projednáním

- Dne 3. 7. 2026 obdržel Krajský úřad Pardubického kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, oddělení integrované prevence (dále jen „příslušný úřad“) dokumentaci záměru zpracovanou podle přílohy č. 4 k zákonu.
- Dne 15. 7. 2026 byla dokumentace zveřejněna v souladu s ust. § 16 odst. 2 zákona.
- Dopisem ze dne 14. 8. 2026 byl Ing. Petr Götthans pověřen příslušným úřadem zpracováním posudku předmětné dokumentace.
- Dne 14. 8. 2026 bylo rozesláno oznámení o nařízení veřejného projednání.

2. Místo a čas veřejného projednání

Veřejné projednání dokumentace záměru v souladu s ust. § 17 zákona se uskutečnilo dne 1. 9. 2026 od 15:00 do cca 20:00 hodin v prostorách kulturního centra FABRIKA, Středisko kulturních služeb města Svitavy, Wolkerova alej 92/18, Město, 568 02 Svitavy. Veřejné projednání se konalo v prezenční formě v souladu s ust. § 3 odst. 3 vyhlášky.

3. Řízení veřejného projednání

Veřejné projednání vedla jako pověřená osoba v souladu s ust. § 3 odst. 6 vyhlášky Ing. Petra Pírková, referent oddělení integrované prevence Krajského úřadu Pardubického kraje.

4. Předmět veřejného projednání

Předmětem veřejného projednání bylo představení záměru, dokumentace, vyjádření dotčených územních samosprávných celků, vyjádření dotčených orgánů, vyjádření veřejnosti a dotčené veřejnosti k posouzení vlivů záměru „Větrné elektrárny Moravská Kamenná Horka – 4 x 5,56 MW“ na životní prostředí.

5. Účastníci veřejného projednání

Krajský úřad:

Ing. Jiří Kučera – vedoucí oddělení integrované prevence

Ing. Petra Pírková – referent oddělení integrované prevence, osoba pověřená řízením veřejného projednání

Zástupce oznamovatele:

Ing. Martin Hofman – generální ředitel mateřské holdingové společnosti S&M CZ s.r.o.

Jiří Svoboda – jednatel společnosti S & M Develop s.r.o.

Věra Hofmanová – projektový manažer společnosti S & M Develop s.r.o.

pan Jiříkovský

Zpracovatel dokumentace a autoři příloh:

RNDr. Tomáš Bajer, CSc. – ECO-ENVI-CONSULT, Jičín, zpracovatel dokumentace

Ing. et Ing. Jana Bajerová, ECO-ENVI-CONSULT, Jičín, spolu zpracovatelka dokumentace

Ing. Aleš Jiráskas – zpracovatel hlukové studie

Ing. Roman Bukáček – zpracovatel hodnocení vlivu záměru na krajinný ráz

Ing. Kateřina Zemanová – zpracovatelka posouzení flicker efektu

Mgr. Radim Kočvara – zpracovatel posouzení záměru na vybrané chráněné zájmy dle zákona o ochraně přírody a krajiny s důrazem na ptáky a netopýry

Zpracovatel posudku:

Ing. Petr Götthans

Zástupci veřejnosti, dotčené veřejnosti, dotčených územních samosprávných celků a dotčených orgánů:

V průběhu veřejného projednání bylo přítomno cca 100 osob.

6. Program veřejného projednání

- Úvod
- Vystoupení zástupců jednotlivých stran
- Diskuse
- Závěr

II. PRŮBĚH VEŘEJNÉHO PROJEDNÁNÍ

Veřejné projednání zahájila Ing. Petra Pírková a v úvodu seznámila přítomné s programem jednání, představila účastníky jednání, seznámila s procesem posuzování vlivů na životní prostředí a s cílem

veřejného projednání a provedla časovou rekapitulaci jednotlivých kroků procesu posuzování vlivů na životní prostředí projednávaného záměru.

Ing. Petra Pírková upozornila účastníky veřejného projednání, že z celého veřejného projednání je v souladu s ust. § 17 odst. 5 zákona pořizován zvukový záznam.

Po úvodu vystoupil zástupce oznamovatele, Jiří Svoboda, který stručně představil základní parametry záměru „Větrné elektrárny Moravská Kamenná Horka – 4 x 5,56 MW“.

Záměrem je výstavba čtyř větrných elektráren typu Enercon v katastrálním území Moravská Kamenná Horka, obce Kamenná Horka. Každá z elektráren má instalovaný výkon 5,56 MW, přičemž celkový instalovaný výkon celého projektu dosáhne přibližně 22 MW.

Navrhované větrné elektrárny budou mít celkovou výšku přibližně 199 metrů. Podle investora by měly ročně vyprodukovat zhruba 56 GWh elektrické energie, což odpovídá spotřebě přibližně 18 000 domácností.

Vyrobená elektrická energie bude do distribuční soustavy vyvedena prostřednictvím rozvodny Svitavy, na kterou bude celý projekt napojen. Investor současně uvedl, že pro realizaci byla vybrána bezpřevodovková technologie společnosti Enercon, která se vyznačuje nižší hlučností, pomalejším chodem rotoru a nižšími nároky na údržbu oproti starším typům větrných elektráren.

RNDr. Tomáš Bajer, CSc., zpracovatel dokumentace uvedl, že dokumentace byla vypracována v rozsahu požadovaném zákonem a zahrnuje všechny složky životního prostředí, které mohou být realizací záměru dotčeny. Byly vyhodnoceny nejen přímé dopady projektu, ale také možné vlivy kumulativní, zejména ve vztahu k dalším známým větrným elektrárnám v území. Do hodnocení byly zahrnuty mimo jiné větrné elektrárny Ostrý Kámen a Pohledy.

Dotazy a připomínky zástupců dotčených územních samosprávných celků

Lucie Podborská, starostka obce Kamenná Horka:

Starostka obce přečetla rozsáhlé stanovisko obce, které bylo uplatněno v rámci lhůty pro vyjádření k dokumentaci. Ve svém vystoupení zdůraznila, že obec nadále trvá na všech dříve podaných připomínkách a že podporu stanoviska obce dokládá podpisy občanů jak za veřejnost, tak za dotčenou veřejnost. Hlavními námitkami obce bylo:

1. Záměr je v rozporu s územním plánem obce.
2. Obec dlouhodobě nesouhlasí s výstavbou větrných elektráren.
3. Dokumentace obsahuje neúplné a metodicky vadné podklady.
4. Chybí vyhodnocení vlivu na letecký provoz.
5. Nejsou dostatečně posouzeny:
 - (a) hluk,
 - (b) infrazvuk,
 - (c) vibrace,
 - (d) elektromagnetické vlivy.
6. Chybí řešení majetkoprávních vztahů.
7. Dokumentace podle obce podceňuje kumulativní vlivy dalších plánovaných větrných parků v regionu.
8. Studie krajinného rázu podle obce vychází ze zastaralých metodik.
9. Studie k ptákům a netopýrům považuje obec za nedostatečné.

10. Obec považuje záměr za sociálně konfliktní a neslučitelný s charakterem území.

Zpracovatel dokumentace uvedl, že pokud nebude záměr v souladu s územním plánem, investor jej nebude moci realizovat. Toto je však otázka navazujících řízení a ne procesu EIA.

Zpracovatel hlukové studie na námítky týkající se hluku uvedl, že standardní hodnocení všech projektů v České republice je prováděno na základě hladiny akustického tlaku A. Zároveň vysvětlil, že nízkofrekvenční složky jsou součástí měření, příslušné frekvenční rozsahy jsou zahrnuty do vyhodnocení, používají se standardní akustické metody uznávané v České republice i v zahraničí. Na námítku týkající se nízkofrekvenčního hluku vysvětlil, že pokud pod pojmem nízkofrekvenční hluk rozumíme pásmo od 20 Hz do přibližně 100 nebo 200 Hz, tak tyto frekvence jsou standardně měřeny a vyhodnocovány. Pokud pod tento pojem někdo zahrnuje i infrazvuk, pak jde o frekvence pod 20 Hz. Současně upozornil, že je třeba rozlišovat běžný hluk, nízkofrekvenční hluk, infrazvuk a vibrace, protože se jedná o rozdílné fyzikální jevy.

Zpracovatel hodnocení krajinného rázu k problematice kumulativních vlivů uvedl, že byly posouzeny větrné elektrárny Ostrý Kámen, záměry v oblasti Anenské Studánky, lokality Janov a Pohledy a byla zpracována analýza viditelnosti pro různé pozorovací body. Dále vysvětlil, že pokud jsou větrné elektrárny příliš blízko sebe, dochází k jejich optickému sloučení v jeden větrný park. Proto je snaha o dostatečnou prostorovou disperzi jednotlivých lokalit. Zdůraznil, že krajinný ráz nelze hodnotit pouze v rámci jedné obce. Posuzují se širší krajinné souvislosti a vzájemná viditelnost jednotlivých záměrů.

Paní starostka následně vznesla opakovanou otázku týkající se výšky elektráren. Začátek citace: „My se tady bavíme o stavbách téměř dvě stě metrů vysokých. Zajímá nás, podle jaké metodiky je toto posuzováno, když starší materiály pracovaly s výrazně nižšími stavbami.“, konec citace. Vyjádřila rovněž přesvědčení, že dopad na obyvatele bude podstatně vyšší než naznačují odborné podklady.

Na dotaz reagoval zpracovatel hodnocení krajinného rázu vysvětlením samotného principu hodnocení, že metodika krajinného rázu nehodnotí konkrétní výšku jako takovou. Hodnotí dopady na zákonem chráněné hodnoty krajiny. Dále objasnil, že se zpracovávají různé úrovně analýz viditelnosti – místa, odkud je vidět celá elektrárna, místa, odkud je vidět gondola a místa, odkud jsou vidět pouze lopatky nebo jejich části. Zdůraznil, že krajinný ráz není hodnocení subjektivních pocitů obyvatel. Je to odborné posouzení dopadů na přírodní, kulturní a estetické hodnoty krajiny definované zákonem.

Další významnou část jednání tvořila debata o kvalitě biologického hodnocení. Paní starostka namítala, že posudek byl zpracován příliš rychle, některá data vycházejí ze starších průzkumů, celoroční monitoring nebyl dokončen před zahájením procesu EIA.

Zpracovatel biologického hodnocení vysvětlil, že celoroční monitoring byl zahájen a pokračuje. V současné době byly využity všechny dostupné údaje potřebné pro zahájení procesu posuzování. Dále uvedl, že při hodnocení byly využity historické monitorovací programy, databáze Agentury ochrany přírody a krajiny, údaje z terénních šetření a údaje z dlouhodobého sledování oblasti Hřebeče a okolí. Podle jeho názoru je důležité pracovat nejen s aktuálními pozorováními, ale také s dlouhodobými trendy.

Dále paní starostka upozornila na to, že některé biologické podklady pocházejí z období let 2008 až 2012 a zpochybňovala jejich využitelnost pro rok 2026.

Autor biologického hodnocení reagoval tím, že krajina Hřebeče je dlouhodobě stabilním biotopem. Historická data proto mají stále vypovídací hodnotu. Dále vysvětlil, že druhové složení se v čase vyvíjí, některé kolonie zanikají, jiné vznikají, významné jsou však dlouhodobé trendy a migrační vazby. Podle jeho názoru použití historických údajů projekt spíše zatěžuje, protože upozorňuje i na výskyty druhů, které již dnes nemusí být pozorovány ve stejné intenzitě.

V další části se jednání vrátilo k otázce vibrací a rezonancí. Paní starostka citovala část podaných námitek týkající se:

- tzv. blade pass effect,
- opakovaného namáhání konstrukce,
- možného přenosu energie do podloží,
- vzniku seismických účinků,
- možného vlivu na okolní stavby.

Zástupce investora vysvětlil rozdíl mezi převodovkovými elektrárnami a bezpřevodovkovými elektrárnami Enercon. Používaná technologie neobsahuje převodovku, a tím eliminuje významný zdroj vibrací, který se vyskytoval u starších typů elektráren.

Po více než čtyřiceti minutách diskuse paní starostka uvedla, začátek citace: „Veškeré připomínky, které jsme dnes podali, bychom chtěli zodpovědět také písemně. Takhle nám dnešní odpovědi nestačí.“, konec citace.

Zástupci příslušného úřadu vysvětlili, že podané připomínky budou součástí dokumentace, budou zohledněny při zpracování posudku EIA. Veřejné projednání probíhá ústní formou a zákon nepřipouští samostatné písemné odpovědi během veřejného projednání. Současně bylo zdůrazněno, že všechny připomínky budou vyhodnoceny zpracovatelem posudku z kvalitativního i kvantitativního hlediska. Na otázky a připomínky týkající se hodnocení vlivů projednávaného záměru na životní prostředí odpověděli a vysvětlení podali zpracovatelé dokumentace a oznamovatel. Krajský úřad zopakoval, že podávání otázek a připomínek se při všech formách veřejného projednání provádí výhradně ústně.

Na konci svého vystoupení předala paní starostka stanovisko, které přečetla na veřejném projednání v písemné podobě a podepsané zástupcům příslušného úřadu.

Dotazy a připomínky zástupců veřejnosti

Pan Š.:

Pan Š. ve svém vystoupení upozornil zejména na otázku krajinného rázu. Podle jeho názoru jedna větrná elektrárna mění charakter krajiny, další výstavba může postupně snižovat ochranu krajinného rázu, následné projekty mohou být schvalovány snadněji právě proto, že již došlo k prvnímu zásahu.

Položil otázku, jakým způsobem bylo v hodnocení krajinného rázu zohledněno riziko, že schválením tohoto záměru bude prolomena dosavadní ochrana krajiny a následně dojde k dalšímu rozšiřování větrných parků. Současně upozornil na rozhodnutí správních soudů, podle kterých ochrana krajinného rázu představuje významnou veřejnou hodnotu.

Zpracovatel hodnocení krajinného rázu uvedl, že příslušný úřad připravuje nové koncepční materiály pro umisťování obnovitelných zdrojů energie, současně vzniká krajská studie hodnot krajiny, cílem je určit území vhodná a nevhodná pro další rozvoj větrné energetiky. Dále zdůraznil, že neplatí princip, že když někde stojí větrná elektrárna, automaticky tam mohou stát další. Podle jeho názoru každá lokalita je posuzována individuálně, rozhodující jsou konkrétní krajinné hodnoty, i v sousedních územích mohou být podmínky zásadně odlišné.

Pan Š. se dále dotazoval, zdaje výstavba větrných elektráren pozitivním prvkem v krajině.

Zpracovatel hodnocení krajinného rázu na to reagoval širší úvahou nad vnímáním technických staveb v krajině. Připomenul příklad Ještědu, železničních koridorů a dalších technických dominant. Dále popsal vlastní zkušenosti z Rakouska, kde podle jeho vyjádření velká část místních obyvatel vnímá větrné elektrárny jako běžnou součást krajiny a nevěnuje jim zvláštní pozornost. Uvedl však, že postoje obyvatel se mohou mezi jednotlivými regiony výrazně lišit.

Paní F.:

Paní F. uvedla, že občané získali informace o záměru až v souvislosti s procesem EIA a vyjádřila pocit, že projekt byl připravován bez dostatečné komunikace s místními obyvateli.

Zástupci příslušného úřadu vysvětlili, že celý proces probíhá podle zákona. Každý investor může podat oznámení záměru, příslušný úřad následně informuje všechny dotčené orgány a dotčené územní samosprávné celky, občané dostávají možnost podávat připomínky právě prostřednictvím procesu EIA.

Paní S.:

Paní S. uvedla, že v Koclířově se před zhruba 10 lety podařilo výstavbu větrných elektráren zastavit díky odporu občanů a místnímu referendu. Zpochybnila, proč probíhá proces EIA pro Moravskou Kamennou Horku ještě před tím, než se občané mohou v referendu vyjádřit, zda záměr podporují. Opakovaně zmiňovala případ Anenské Studánky, kde se podle ní připravují další čtyři větrné elektrárny. Tvrdila, že projekt v Anenské Studánce byl rozdělen na dvě části (2+2 elektrárny), aby se obešlo celé posouzení EIA. Odvolávala se přitom na stanovisko Ministerstva obrany, které podle ní požadovalo posuzování projektu jako jednoho celku. Vyjádřila přesvědčení, že kvůli zkušenostem z Anenské Studánky nelze plně důvěřovat současnému procesu posuzování. Uvedla, že občané podali podnět k přezkumu postupu DESÚ, najali si právníka a kritizovala, že na jejich podání nebylo odpovězeno ve stanovené lhůtě. Poukázala na možné dopady na přírodu a vodní režim, zejména v souvislosti s nadregionálním biokoridorem a chráněnými územími v okolí Anenské Studánky. Kritizovala způsob komunikace s obyvateli v dalších obcích, kde se připravují větrné elektrárny (Opatovec, Opatov, Dětrichov), a označila jej za manipulativní. Zpochybnila reprezentativnost průzkumu veřejného mínění, podle kterého měla většina obyvatel větrné elektrárny podporovat. Nakonec vznesla otázku, zda byly při hodnocení záměru Moravská Kamenná Horka zohledněny také plánované projekty v okolních obcích a jejich společné (kumulativní) dopady na krajinu.

Zpracovatel hodnocení krajinného rázu vysvětlil, že hodnocení kumulativních vlivů je složité, protože neexistuje jednoznačná metodika určující, které budoucí projekty se mají do hodnocení zahrnout. Do hodnocení lze zahrnout pouze záměry, o nichž jsou dostupné a zveřejněné informace a technické parametry. Některé projekty mohou být známy místním obyvatelům, ale nejsou oficiálně zveřejněny nebo nebyly poskytnuty potřebné podklady. V případě Dětrichova se údajně nepodařilo získat od investora potřebné informace. Projekty, které nejsou dostatečně konkrétní nebo zveřejněné, nelze odborně vyhodnocovat. Princip posuzování podle něj funguje tak, že každý nový projekt musí následně vyhodnocovat kumulaci s již známými nebo povolenými projekty. V dokumentaci byly zohledněny známé projekty, jako Anenská Studánka, Janov, větrné elektrárny v oblasti Ostrého Kamene. Pokud by byly k dispozici parametry dalších projektů (např. Opatov, Opatovec), bylo by možné je do hodnocení doplnit.

Zpracovatel hlukové studie reagoval zejména na tvrzení o Anenské Studánce, uvedl, že z hlediska hluku byly všechny plánované i stávající elektrárny v Anenské Studánce posuzovány společně. Podle něj se tedy nejednalo o rozdělené hodnocení hlukových dopadů. Zdůraznil, že administrativní členění projektu na části není totéž jako odborné vyhodnocení hluku. Uvedl také příklad Opatova, kde podle jeho slov již dříve existovaly záměry, které byly omezeny právě kvůli vlivu větrných elektráren v Anenské Studánce. Potvrdil, že některé projekty veřejnost nemusí znát, protože investoři nezveřejňují neúspěšné nebo zastavené záměry.

Pan S.:

Pan S. vyjádřil nesouhlas s argumentem, že výstavba větrných elektráren představuje veřejný zájem. Uvedl, že podle jeho názoru obyvatelé v blízkosti plánované stavby nemají zájem na tom, aby byly větrné elektrárny postaveny v bezprostřední blízkosti jejich domovů.

Dále zpochybnil tvrzení, že záležitost byla již vypořádána s Armádou ČR a Úřadem pro civilní letectví. Tvrdil, že se osobně zúčastnil jednání s armádou v předchozím týdnu a průběh jednání

podle něj neodpovídal informacím prezentovaným na setkání. Na základě toho označil některá předchozí tvrzení za nepravdivá.

V závěru upozornil na možný ekonomický dopad projektu na vlastníky nemovitostí. Zdůraznil zejména riziko snížení hodnoty nemovitostí v okolí plánovaných větrných elektráren a vyzval přítomné, aby tento aspekt zvážili.

Paní K.:

Paní K. vyjádřila obavu, že její dům bude patřit mezi nejvíce zasažené plánovanými větrnými elektrárnami. Uvedla, že bydlí ve vyvýšené poloze s velmi dobrým výhledem na okolí a za příznivých podmínek slyší i vzdálené zvuky ze Svitav. Proto se obává, že bude mít přímý výhled na všechny větrné elektrárny a zároveň je bude výrazně slyšet, zejména při větrném počasí. Dále poukázala na to, že při výstavbě jejího rodinného domu byly přísně posuzovány možné dopady blízkého provozu kovoobrábění, o kterém sama v běžném životě vůbec neví. Nerozumí proto tomu, proč je nyní připravována stavba čtyř výrazných větrných elektráren relativně blízko obytné zástavby. Zdůraznila, že není zásadně proti obnovitelným zdrojům energie, ale považuje navrženou vzdálenost přibližně 750 metrů od domů za velmi malou a zajímalo ji také, jaké odstupové vzdálenosti platí v zahraničí.

Zpracovatel hlukové studie potvrdil, že větrné elektrárny budou slyšitelné, protože představují zdroj hluku. Uvedl však, že podle hlukových výpočtů a platných hygienických limitů by hladina hluku u obytných domů neměla překročit 40 dB. Zdůraznil, že hygienické normy nezaručují absolutní ticho, ale stanovují přípustnou míru hlukové zátěže.

K otázce větrného počasí vysvětlil, že posouzení zahrnuje různé provozní podmínky a právě proto jsou zpracovávány odborné hlukové studie. Poukázal také na to, že u každého zdroje hluku rozhodují příslušné orgány ochrany veřejného zdraví, které mohou požadovat výpočty nebo měření.

K problematice vzdáleností v zahraničí uvedl, že pravidla se v jednotlivých státech i regionech liší. Zatímco v některých oblastech se minimální vzdálenosti pohybují kolem 600 metrů, jinde mohou být vyšší. Rozhodující podle něj není samotná vzdálenost, ale dodržení hlukových limitů a výsledky odborných modelací. Právě k tomu slouží hluková studie, která má objektivně vyhodnotit očekávané dopady na okolní obytnou zástavbu.

Pan K.:

Pan K. uvedl, že není odpůrcem obnovitelných zdrojů energie, ale zpochybňuje spolehlivost hlukových studií financovaných investory. Podle jeho zkušeností z Německa bývá skutečný dopad větrných elektráren často jiný, než předpovídají studie. Tvrdil, že běžné hlukové studie měří hluk především ve slyšitelném pásmu pomocí stupnice dB(A), zatímco lidé si podle něj stěžují hlavně na infrazvuk a pulzní infrazvuk vznikající při otáčení rotorů. Upozornil, že infrazvuk o velmi nízkých frekvencích (kolem 0,67 Hz) se podle něj šíří na velké vzdálenosti, proniká budovami a může mít zdravotní dopady, zejména na citlivější část populace. Namítal, že současná metodika není schopna dostatečně zachytit zdravotní rizika infrazvuku ani simulovat jeho šíření za různých meteorologických podmínek, jako jsou inverze, mlha či různé směry větru. Odkazoval na zahraniční odborníky a studie, zejména profesora Matsona, podle nichž je současná metodika používaná v ČR podle něj nedostatečná. Zpochybnil vhodnost používání metodik vyvinutých pro starší a menší větrné elektrárny při posuzování nových turbín vysokých až 200 metrů. Varoval před masivním rozšiřováním větrných elektráren v regionu, které by podle něj mohlo změnit krajinný ráz a vytvořit z oblasti „průmyslový park“. Vyzval úřady k větší předběžné opatrnosti při schvalování podobných projektů.

Zpracovatel hlukové studie odmítl tvrzení, že používaná metodika je zastaralá. Vysvětlil, že samotný A-filtr sice pochází z roku 1932, ale metodiky pro hodnocení hluku větrných elektráren byly opakovaně aktualizovány a vycházejí z novějších předpisů. Uvedl, že pro oblast infrazvuku existuje filtr G a že infrazvuk lze měřit. Podle něj není pravda, že by neexistovala metodika pro jeho

vyhodnocení. Zdůraznil, že měření probíhá nejprve nefiltrovaně a teprve následně se data vyhodnocují pomocí příslušných filtrů. Frekvence jsou tedy k dispozici i mimo běžné slyšitelné pásmo. Vysvětlil, že v současnosti neexistuje jiný všeobecně uznávaný filtr nebo metodika pro infrazvuk než filtr G a že žádná nová všeobecně přijímaná alternativa zatím nebyla navržena. K otázce simulací uvedl, že infrazvuk lze měřit i modelovat, ale problémem je především neexistence jednoznačně stanovených limitních hodnot, podle kterých by se výsledky posuzovaly. Poukázal na to, že vědecké studie týkající se zdravotních účinků velmi nízkých frekvencí si často odporují. Některé tvrdí, že problém existuje, jiné nikoliv, a proto podle něj není v této oblasti odborná shoda. Nesouhlasil s tvrzením, že krátké pulzní špičky nejsou v měřeních zachyceny. Vysvětlil, že akustické hodnocení používá energetické průměrování, které podle současných poznatků lépe odpovídá tomu, jak lidé hluk vnímají. K profesoru Matsonovi poznamenal, že kritizuje nejen české metodiky, ale i mezinárodně používané postupy, a že některé jeho závěry jsou podle něj v rozporu s praktickými zkušenostmi.

Pan K. se následně obrátil na investora s dotazem, zda by byl ochoten nechat zpracovat alternativní odborné posouzení.

Investor uvedl, že by neměl problém nechat zpracovat i další nezávislou studii, pokud by to mělo přispět k ověření dopadů projektu a zvýšení důvěry veřejnosti.

Diskuse se poté soustředila na otázku, jak budou posuzovány zdravotní dopady infrazvuku z větrných elektráren, když podle některých účastníků neexistuje jednoznačná metodika pro jejich vyhodnocení. Zástupci příslušného úřadu opakovaně uvedli, že budou vycházet z odborných podkladů a stanoviska krajské hygienické stanice, která se záměrem souhlasila za podmínky následného měření během zkušebního provozu.

V další části se řešil způsob zkušebního provozu, přičemž bylo potvrzeno, že měření proběhne při provozu všech plánovaných elektráren. Diskutovalo se také o dlouhodobé odpovědnosti za elektrárny a jejich údržbu. Investor uvedl, že za projekt ponese odpovědnost vlastník elektráren a související dodavatelé.

Pan P.:

Pan P. upozornil, že větrné elektrárny budou výrazně vyšší než současné dominanty v okolí a vzhledem k otevřené krajině svitavské brázdy budou viditelné z velké části okolních obcí. Zpochybnil, zda nebude jejich vizuální dopad na krajinu příliš významný a zda se nestanou dominantním prvkem krajinného rázu. Uvedl zkušenost z návštěvy větrné elektrárny u Žipotína a poukázal na rušivost nočního blikání červených výstražných světel. Zeptal se, jak bylo zkoumáno geologické podloží v lokalitě a jak hluboké budou základy (patky) elektráren. Vyjádřil pochybnosti, zda hloubka základů kolem jednoho metru je pro tak rozměrné stavby dostačující. Upozornil na vyšší hustotu osídlení v České republice oproti Polsku a vyjádřil názor, že minimální vzdálenost větrných elektráren od obytných domů by měla být alespoň tři kilometry místo jednoho kilometru.

Zpracovatel hodnocení krajinného rázu potvrdil, že analýza viditelnosti ukazuje vyšší počet míst, odkud budou elektrárny viditelné, zejména z vyvýšených částí krajiny. V nižších polohách však budou často částečně zakryty vegetací nebo zástavbou. Bylo vysvětleno, že lokalita byla vybrána záměrně mimo nejvýraznější krajinné dominanty a že elektrárny budou součástí již technicky a infrastrukturně ovlivněného prostoru v okolí Svitav.

Zástupce investora připustil, že červená výstražná světla jsou v noci viditelná a mohou působit rušivě, zároveň však uvedl, že moderní systémy umožňují rozsvěcet světla pouze při přiblížení letadla. Dále informoval, že byl proveden geologický průzkum a že se jeho výsledky dále dopracovávají. Podle dosavadních zjištění nejsou v lokalitě zásadní problémy s podložím. Bylo uvedeno, že standardní základ elektrárny zasahuje přibližně 1 až 1,2 metru pod úroveň terénu a několika metry vystupuje nad něj formou násypu. Podle investora jde o běžné a ověřené konstrukční řešení.

Na připomínku týkající se vzdálenosti od obydlí investor nereagoval konkrétní technickou argumentací, ale uvedl, že sám bydlí v blízkosti větrných elektráren a nepovažuje je za zdravotní ani životní problém. Zároveň zdůraznil, že jejich umístění musí splňovat platné předpisy a stanovené limity.

Paní V.:

Paní V. se dotázala, jak investor zaručí, že se nezopakuje havárie u Ostrého Kamene, při níž odpadl list vrtule. Investor uvedl, že stoprocentní záruku poskytnout nelze. Podle jeho vyjádření šlo o mimořádnou událost způsobenou úderem blesku, který poškodil list rotoru. Takové havárie jsou podle něj velmi vzácné, nelze je však zcela vyloučit.

Dále se paní V. zajímala, jak často probíhají kontroly bleskosvodů a listů rotorů. Investor sdělil, že pravidelné servisní kontroly probíhají dvakrát až třikrát ročně. Po zkušenosti s havárií jsou navíc kontroly listů rotorů ještě důslednější a provádějí je specializovaní servisní technici.

Na otázku, zda se při posuzování projektu postupuje podle studie Pardubického kraje z roku 2007 o vlivu výškových staveb na krajinný ráz, zástupci příslušného úřadu uvedli, že součástí procesu EIA je stanovisko orgánu ochrany přírody, které vychází ze všech dostupných odborných podkladů, včetně této studie a hodnocení vlivu na krajinný ráz.

Paní V. se také ptala, jak je možné, že v projektu Anenská Studánka byly nalezeny rozpory mezi závěry studie a výsledným posouzením záměru. Zástupci příslušného úřadu reagovali, že bez podrobného přezkoumání konkrétního případu nemohou poskytnout přesné vyjádření. Zdůraznili však, že odborné studie i stanoviska dotčených orgánů jsou standardní součástí procesu EIA.

V souvislosti s územím Kamenné Horky vznesla paní V. dotaz, proč starší studie doporučovala neumísťovat výškové stavby v tomto katastru, zatímco dnes se podobný záměr posuzuje. Zpracovatel hodnocení krajinného rázu vysvětlil, že od roku 2008 došlo ke změně metodiky hodnocení krajinného rázu. Současný přístup více hledá rovnováhu mezi ochranou krajiny a potřebami energetické či dopravní infrastruktury, což může vést k odlišnému posouzení než v minulosti.

Další otázka směřovala k tomu, zda je krajina schopna unést větší množství připravovaných větrných parků a akceleračních zón v regionu. Přímá odpověď na tuto otázku nezazněla. Zástupci příslušného úřadu pouze uvedli, že každý záměr je posuzován individuálně, včetně jeho vlivů na krajinný ráz, a to na základě dostupných odborných podkladů.

Paní V. se rovněž zajímala, jak je možné předložit záměr bez předchozího souhlasu dotčené obce. Krajský úřad vysvětlil, že zákon umožňuje investorovi podat záměr i bez takového souhlasu. Obce mají možnost se k projektu vyjadřovat v procesu EIA a následně vystupují jako účastníci navazujících řízení.

V návaznosti na to se zeptala, zda může být projekt povolen i bez souhlasu obce. Bylo vysvětleno, že proces EIA řeší pouze vlivy záměru na životní prostředí a veřejné zdraví. Stanovisko obce a její případný nesouhlas se uplatňují zejména v navazujících povolenacích řízeních, kde má obec významná procesní práva.

Další dotaz se týkal rozporu mezi dokumentacemi, v nichž jsou jednou orel mořský a výr velký uváděni jako hnízdič v okolí Kamenné Horky a podruhé nikoliv. Autor biologického hodnocení uvedl, že měl k dispozici informace pouze o jednotlivých výskytech a přeletech těchto druhů mimo prostor záměru. Po upozornění přislíbil dokumentaci znovu prověřit.

Paní V. se také zeptala, zda si odborníci pořídili nový přístroj na měření infrazvuku. Odpověď zněla, že tato informace není pravdivá.

V oblasti hluku zajímalo paní V., jak je to se stížnostmi obyvatel Javoří na hlučnost větrných elektráren a s údaji o naměřených hodnotách kolem 80 dB. Zpracovatel hlukové studie označil tyto

hodnoty za nereálné a uvedl, že neodpovídají běžným fyzikálním podmínkám. Podle něj mohou být výsledkem nesprávného měření nebo chybné interpretace dat.

Na otázku, zda již proběhlo oficiální kontrolní měření hluku v Javoří, zpracovatel hlukové studie potvrdil, že takové měření bylo provedeno za specifických podmínek. Výsledky byly předány příslušným orgánům a investor již přijal předběžná opatření ke snížení hluchosti nejbližší turbíny.

Poslední dotaz směřoval k tomu, co se děje v případě, že jsou ve zkušebním provozu naměřeny nadlimitní hodnoty hluku. Zpracovatel hlukové studie vysvětlil, že příslušné úřady mohou nařídit změnu provozních podmínek. V praxi to může znamenat omezení výkonu nebo provozu větrné elektrárny tak, aby byly splněny zákonné hlukové limity.

Dotazy a připomínky zástupců dotčené veřejnosti

Základní organizace Českého svazu ochránců přírody Rybák Svitavy (dále jen „ČSOP“):

Nejvýznamnější námitka se týkala hodnocení vlivu na netopýry. Podle zástupce ČSOP byl rozsah terénních průzkumů nedostatečný, protože lokalita byla v roce 2025 navštívena pouze v několika termínech a nebyla pokryta všechna důležitá období aktivity netopýrů, zejména jarní migrace, období laktace a období po laktaci. Současně upozornil na skutečnost, že posudek částečně využívá data z let 2008 a 2012, která podle jeho názoru již nemohou věrně odrážet současný stav výskytu netopýrů v území. Z toho důvodu považuje závěry hodnocení za nedostatečně podložené a je přesvědčen, že dokumentace neměla být předložena k posouzení před dokončením celoročního monitoringu.

Zpracovatel biologického hodnocení naopak uvedl, že monitoring nadále pokračuje a bude doplněn do podoby celoročního průzkumu. Současně argumentoval tím, že nejvýznamnější období z hlediska možných kolizí netopýrů s větrnými elektrárnami připadá na období od května do září, zejména od července do září, a že historická data představují užitečný doplňkový zdroj informací o lokalitě.

Další námitka směřovala k umístění některých navržených větrných elektráren v blízkosti lesů, větrolamů a vodních ploch. Podle zástupce ČSOP nejsou v několika případech dodrženy doporučené minimální odstupy uvedené v metodice ochrany netopýrů a tato skutečnost měla vést minimálně k doporučení některé elektrárny v navržené podobě nerealizovat. Zpracovatel biologického hodnocení však namítal, že uvedené odstupy mají doporučující charakter a nepředstavují automatický důvod pro zamítnutí záměru. Zdůraznil také, že většina aktivit netopýrů probíhá v nižších letových hladinách, zatímco spodní poloha rotorů se nachází přibližně ve výšce 60 metrů nad zemí.

Významná část diskuse se věnovala rovněž otázce migrace netopýrů a možných kolizí ve vyšších letových hladinách. Zástupce ČSOP upozornil zejména na netopýra rezavého, u něhož některé současné studie poukazují na zvýšené riziko kolizí s větrnými elektrárnami. Podle jeho názoru nebylo této problematice věnováno dostatek pozornosti a nebyly dostatečně zohledněny moderní poznatky o výškové migraci některých druhů. Zpracovatel biologického hodnocení naopak argumentoval tím, že chování netopýrů vůči větrným elektrárnám je druhově i lokálně velmi rozdílné a nelze jednoduše tvrdit, že jsou všechny druhy elektrárnami přitahovány nebo naopak odpuzovány. Podle něj použitá metodika umožňuje dostatečně vyhodnotit rizika i bez speciálních výškových měření.

Další výtky směřovaly k vyhodnocení migračních koridorů netopýrů, které vychází ze starších podkladů a nesprávně uvádí, že lokalita leží pouze na okraji migračního koridoru, zatímco novější data ji podle nich řadí přímo do jeho trasy.

Zpracovatel biologického hodnocení uvedl, že lokalita se skutečně nachází v migračním koridoru, nicméně při jeho okraji, což považuje z hlediska dopadů za méně rizikové než umístění ve střední části koridoru.

Kritika se týkala i hodnocení ptáků. Podle zástupce ČSOP nebyl proveden dostatečný průzkum během tahových období a nebyla dostatečně vyhodnocena přítomnost dravců, zejména luňáků a motáků. Upozorňoval, že oblast je místními ornitology dlouhodobě považována za významnou z hlediska jejich výskytu.

Zpracovatel biologického hodnocení oponoval tím, že hodnocení vychází jak z aktuálních, tak z historických dat, a že přítomnost jednotlivých druhů sama o sobě neznámá vysoké riziko. Ve srovnání s nejvýznamnějšími ptačími lokalitami v České republice považuje posuzované území za méně exponované.

Sporným bodem byla rovněž interpretace dat České společnosti ornitologické, kdy některé mapové podklady řadí navržené větrné elektrárny do zóny vyššího rizika pro ptáky.

Zpracovatel biologického hodnocení však tento závěr nesdílel a trval na tom, že jeho vyhodnocení lépe odpovídá skutečným podmínkám v lokalitě.

Zásadní výhrada zazněla také k navrhovaným opatřením. Podle zástupce ČSOP je nepřípustné, aby se významná část řešení opírala až o následný monitoring po výstavbě elektráren. Rizika by podle něj měla být dostatečně vyhodnocena ještě před vydáním stanoviska.

Zpracovatel biologického hodnocení naopak uvedl, že následný monitoring představuje běžný nástroj ochrany přírody a v případě zjištění významnějších negativních vlivů lze přijmout provozní omezení nebo další zmírňující opatření.

V závěru vystoupení byla zpochybněna také správnost hodnocení krajinného rázu a viditelnosti elektráren. Připomínající upozornil, že při tvorbě map viditelnosti byly použity nižší výškové parametry, než jaké uvádí technická dokumentace záměru, což podle něj mohlo vést k podhodnocení rozsahu vizuálních dopadů.

Zpracovatel hodnocení krajinného rázu vysvětlil, že zvolený postup byl záměrný a měl lépe odpovídat skutečnému vnímání stavby lidským okem. Podle něj by použití maximální výšky rotoru naopak vedlo k nadhodnocení viditelnosti.

Spolek Za krajinu a přírodu Svitavska, z. s.:

Zástupce spolku uvedl, že spolek vznikl teprve nedávno, proto nestihl podat písemné připomínky k záměru. Dotazoval se zpracovatelů dokumentace, zda znají stanoviska profesora Turánka, který podle něj prezentuje odlišné názory na dopady větrných elektráren na životní prostředí, zejména v otázkách infrazvuku, vlivu na ptactvo a dalších rizik.

Zpracovatel dokumentace odpověděl, že hodnotí konkrétní záměr investora podle podkladů předložených v procesu EIA a že profesora Turánka osobně nezná. Uvedl, že v případě infrazvuku existují mezi odborníky rozdílné názory a současné poznatky neumožňují jednoznačně potvrdit ani vyvrátit jeho významné zdravotní dopady.

Dále se diskutovalo o možném uvolňování částic z lopatek větrných elektráren. Zpracovatel dokumentace potvrdil, že k určitému obrušování dochází, avšak podle dostupných studií jsou tyto emise ve srovnání s jinými zdroji, například dopravou, mnohonásobně nižší a nebyly prokázány jako významné toxické riziko pro životní prostředí.

Na závěr padly dotazy k ukončení životnosti elektráren po přibližně 30 letech provozu. Zpracovatel dokumentace vysvětlil, že investor má povinnost zařízení odstranit v souladu s platnou právní úpravou a většina materiálů je recyklovatelná nebo znovu využitelná. Zástupce investora následně uvedl, že již realizoval výměnu starších větrných elektráren (repowering), při které byly dotčené pozemky uvedeny zpět do původního stavu.

Zástupci dotčených orgánů se veřejného projednání záměru nezúčastnili.

III. ZÁVĚR

Příslušný úřad konstatuje, že na veškeré připomínky a námitky uplatněné v průběhu jednání bylo ze strany oznamovatele (jeho zástupců) a ze strany zpracovatele dokumentace reagováno. Z průběhu projednání nevystala žádná nová zásadní otázka, která by nebyla předmětem dokumentace.

Závěrem veřejného projednání bylo konstatováno, že z veřejného projednání bude vyhotoven zápis. Příslušný úřad jej společně se stanoviskem zašle oznamovateli, dotčeným orgánům a dotčeným územním samosprávným celkům a zveřejní na internetu podle ust. § 16 odst. 1 zákona.

Veřejné projednání bylo ukončeno v cca 20:00 hod.

Jako osoba pověřená řízením veřejného projednání konstatuji, že byla splněna všechna zákonná ustanovení pro veřejné projednání dokumentace k výše uvedenému záměru podle příslušných ustanovení zákona a vyhlášky.

Zpracovala: Ing. Petra Pírková, pověřena řízením veřejného projednání (podepsáno elektronicky)

Schválil: Ing. Jiří Kučera, vedoucí oddělení integrované prevence (podepsáno elektronicky)

Rozdělovník:

Oznamovatel:

1. S & M Develop s.r.o.

Dotčené územní samosprávné celky:

2. Obec Kamenná Horka
3. Obec Koclířov
4. Město Svitavy
5. Pardubický kraj

Dotčené orgány:

6. Obecní úřad Kamenný Horka
7. Obecní úřad Koclířov
8. Městský úřad Svitavy
9. Krajský úřad Pardubického kraje
10. Krajská hygienická stanice Pardubického kraje se sídlem v Pardubicích